No. 87. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT

Vrijdag 19 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is; en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

GRIEKENLAND.

ATHENE, den 26. Junij. Den 23. ll. heeft alhier een volksoploop plaats gehad, die, door de vijanden van het ministerie verwekt, de omstooting van hetzelve ten doel had. — *Kalergis*, aan het hoofd der troepen opgerukt, heeft den woesten hoop evenwel spoedig uit een gedreven. Tijdens deze voorvallen waren de Koning en Koningin afwezend, daar zij een togtje naar het Olijfbosch deden. Bij derzelver terugkomst des avonds, was de rust weder volkomen hersteld.

DUITSCHLAND.

PRAAG, den 7. Julij. De orde is hier, dank zij den gepasten maatregelen der autoriteiten, weder hersteld, de vermelding van eenige dagbladen, dat er, bij gelegenheid der oproerige bewegingen, bloed zoude vergoten zijn geworden, is geheel ongegrond; de soldaten hebben zelfs geene aanleiding of gelegenheid gehad, om van hunne wapenen gebruik te maken.

— Te Reichenberg, eene fabrijkstad in het gebergte aan de Saksische grenzen, hebben zamenscholingen der wevers plaats gegrepen; zij hebben alle machines en onderscheidene gebouwen vernield: van hier en uit Maria-Theresia-stad is krijgsvolk, 3000 man ongeveer, vooral eene groote menigte kavallerie en artillerie, tot demping dier onlusten derwaarts afgezonden.

— Het is, zegt de *D. A. Ztg.* eene geschiedkundige daadzaak, dat alle fransche regeringen sedert de uitvinding der geheime politie, brieven geopend hebben. Onder *Lodewyk XV.* begon dit spel systematisch, en wel alleen tot amusement van den ontzenuwden Koning. Men moest namelijk voor den monarch een soort van chronique scandaleuse zamenstellen. De bezorging van deze eerbare zaak was aan den chef der posterij opgedragen, die met zijne portefeuille onder den arm bij *Dubarry* kwam en daar bij den Koning geheime audientien had. Toen ter tijd werden de brieven door heete platen en door het afdrukken der zegels in kwikzilver geopend, en het is eene daadzaak, dat de Franschen van oudsher in deze kunst hebben uitgemunt. Een geloofwaardig geschiedschrijver van dien tijd verhaalt het gebeurde uitvoerig en zegt regtuit: «Als ik den postdirecteur zag aankomen, om met den Koning te spreken, was het mij altijd, als zag ik den beul; het toeval wilde, dat hij dikwijls, voor hij zijne berigten bragt, uit de mis kwam."

De zaak bleef echter onder de hovelingen geen geheim, en men maakte van deze *onschuldige liefhebbery* des Konings gebruik, om gefingeerde brieven aan bepaalde personen op den post te doen, ten einde zulke lieden langs dit kanaal in verdenking te brengen. Eerst ten gevolge hiervan mengde zich de policie in het spel, en de private liefhebberij kreeg een staatkundig karakter. Welk eene leer ligt in dezen wenk, in deze geschiedenis van het ontstaan van dit misbruik opgesloten! Onder *Napoleon* bestond eene formeele postpolicie, hoewel de directeuren der posterijen zich lafig tegen *Fouché* en *Duroc*, welke met de algemeene en private policie des Keizers belast waren, verzetteden. *Napoleon* ontving dagelijks berigten, uit geopende brieven geexcerpeerd: zelfs ontving hij uittreksels uit brieven, die in het buitenland circuleerden.

FRANKRIJK.

— De berigten uit Algiers melden de aankomst van den Prins van *Joinville* met zijn eskader, op den 29. des avonds, te Oran. Het eskader heeft 1058 man landingtroepen aan boord, welk korps door aan boord gevormde keurkompagniën van zeelieden tot 2000 man vergroot kan worden. Te Toulon lag het eskader van den Schout-bij-Nacht *Parseval-Deschênes*, met vijf maanden leeftogt en alle overige benoodigdheden aan boord, den 9. dezer zeilklaar. De Schout-bij-Nacht zelf zal het echter niet vergezellen, omdat hij, ouder in dienst dan de prins, niet wel onder deszelfs bevel geplaatst kan worden.

— Nog naauwelijks is het regtsgeding wegens den moord van den Heer *Cadot* te Pointoise afgeloopen of de aandacht van Frankrijk en bij weerstuit van geheel Europa, is al wederom op een ander crimineel proces gevestigd, te weten op dat, hetwelk tegenwoordig voor de assises van Auch, departement van de Gers, gevoerd wordt tegen Mevrouw *Lacoste*, die beschuldigd wordt, met hulp en medepligtigheid van eenen reeds bejaarden schoolmeester, met name *Meilhau*, haren man door vergif het leven te hebben benomen, en welke Mevrouw *Lacoste*, na zich aanvankelijk aan de vervolgingen van het geregt te hebben onttrokken, zich eindelijk uit eigen beweging gevangen is komen stellen.

„Mevrouw *Lacoste*, destijds Mej. *Euphemie Vergès*, een nichtje van haren thans overleden man, woonde als kind, met hare ouders in of nabij Mazerolles, een dorpje van de Opper-Pyrenëen, toen de Heer *Lacoste*, zich met de zorg harer opvoeding belastende, haar te dien einde in een klooster van Tarbas besteedde, en haar eindelijk, nu ruim drie jaren geleden, trouwde: zij was toen 22 en de Heer *Lacoste*, 68 jaren oud. Het testament, krachtens hetwelk zij bij het sterven van haren echtgenoot een fortuin van 700,000 fr. heeft geërfd, was kort na het huwelijk gemaakt.

Al spoedig na het overlijden van haren man rees er een gemompel, dat zijne vrouw hem vergif zou hebben ingegeven, en dat de schoolmeester *Meilhau* haar in het volvoeren van het feit behulpzaam zou zijn geweest.

Het geregt trok zich de zaak aan, liet op aanzoek der weduwe zelve eene lijkschouwing houden, en in het lijk werden bestanddeelen van vergif gevonden.

Mevrouw *Lacoste* reed naar Auch, zich begevende bij eenen vriend van wijlen haren man, die ook de hare gebleven was. Aan dezen verklaarde zij, zich naar den procureur des konings te willen begeven; maar men begreep, haar zulks te moeten ontraden, uit hoofde van de moeijelijkheden, in welke zij gevaar kon loopen, zich te wikkelen; zij bleef echter bij haar voornemen en was zelfs op het punt, den stap, in weerwil van al het ontraden van haren vriend, te volbrengen, toen een derde tusschen beide kwam en haar overreedde, van haar plan af te zien.

Den 5. Januarij werd er een bevel van geleide tegen haar uitgevaardigd: dien eigen dag zag men haar evenwel, met meergemelden vriend van wijlen haren man, de stad Auch doorwandelen, zonder door de agenten van het geregt bemoeijelijkt te worden.

Den 6. reed zij terug naar haar landgoed van Reguepen, vijf mijlen van Auch gelegen, en toen zij het rijtuig uitstapje, wees een harer bedienden haar met den vinger eenige gendarmes, die met den maire aan hun hoofd kwamen opdagen. De haar gegeven raad schijnt alstoen op haar gewerkt te hebben; immers zij verdween; men weet tot dusverre niet hoe.

De gendarmes doorzochten het geheele huis, maar te vergeefs, en gaven het reeds op, toen een der bedienden tot den maire zeide: «Geef u zoo veel moeite niet; Mevrouw is in eenen schuilhoek waar ik een paar ossen zou verbergen; zonder dat gij in staat zoude zijn, ze te vinden." Er werd hierop een tweede huisonderzoek begonnen, maar hetzelve viel even vruchteloos uit als het vorige.

Van dat oogenblik af werd niets verzuimd, om Mevrouw *Lacoste* te arresteren en een haar verknocht vriend, die nimmer acht dagen geweest is zonder haar in hare schuilplaats te bezoeken, is zelfs ten naauwste maar steeds vruchteloos, bespied geworden.

Er is gezegd geworden dat Mevrouw *Lacoste* Frankrijk ontruimd had, maar dit is zoo niet; zij heeft zelfs het Departement van de Gers nimmer verlaten gehad, en evenmin is er iets waars aan de onderscheidene verhalen van de vermommingen, onder welke zij rondgezworven zou hebben. Het is bij goede vrienden, dat zij achtervolgens acht goede schuilplaatsen gevonden heeft, tot op Donderdag den 4. Julij, als wanneer zij onverhoeds te voet te Auch is aangekomen, en zich aldaar aan een bevriend huis heeft aangemeld, om zich van daar naar de gevangenis van het Paleis van Justitie te begeven. Ten zeven ure des morgens is zij aldaar gevangen gezet geworden in eene nederig gemeubeleerde kamer. Na verloop van eenige dagen is haar vergund geworden, hare kamenier bij zich te hebben.

De schoolmeester *Meilhau*, die zich in dezelfde gevangenis bevindt, schijnt even gerust als zij over de uitkomst van het regtsgeding.

Het hof heeft deszelfs zittingen reeds begonnen.

— Eene jonge en schoone dame, mlle *Augustina Dupas*, is overeengekomen met den heer *Margat*, luchtreiziger des Konings, om hem te betalen eene som van 6000 francs, ten einde hem te mogen vergezellen op eene nieuwe luchtreis, welke hij te Parijs zal ondernemen met eene luchtschips vloot van vijf ballons. Deze opstijging was bepaald op den 7. dezer maand, het punt van vertrek was op een uitgestrekt park in de straat la Roquette, voorstad St. Antoine, alwaar plaats was, om eene groote menigte nieuwsgierigen te bevatten.

— Statistieke opgaven toonen aan dat van de ongeveer een millioen inwoners van Parijs meer dan honderdduizend ten laste der inrigtingen van liefdadigheid komen, zonder omtrent tachtigduizend anderen mede te rekenen, die van tijd tot tijd ondersteuning ontvangen.

— Uit Madrid schrijft men dat overal de grootste geestdrift heerscht om aan de expeditie tegen Marokko deel te nemen, en dat zij als de beste afleiding beschouwd wordt van pogingen tot verstoring der binnenlandsche rust, welke onlangs, zoo te Murcia, als in andere steden, andermaal beproefd zijn. De Regering van Spanje wil gewapenderhand voldoening vorderen voor de beleedigingen, haar door de Mooren aangedaan, een gedeelte van het door dezen in de omstreken van Ceuta bemagtigd grondgebied heroveren, en eenige forten langs de kust oprigten, ten einde deze stelling te beveiligen.

Door den Minister van Marine is bevel gegeven tot den aankoop van twee stoomschepen, welke onverwijld bemand en uitgerust moeten worden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 13. Julij. Een der krankzinnigen, die zich in de gemeente Gheel ophouden, heeft den burgemeester, *Lebon*, onverhoeds aangevallen, 22 messteken toegebragt en hem van het leven beroofd. Naar men verzekert, heeft de krankzinnige, een gewezen geneesheer, die schrikkelijke daad gepleegd uit wraak, omdat de burgemeester hem verboden had, geneesmiddelen te verkoopen.

— Volgens de *Köln. Zeit.* zou een Belg te Brussel een tooneel gebouwd hebben, dat voor de *mise en scène* buitengewone voordeelen belooft. Op dit tooneel doet eene stoommachine de dienst van machinist. Bovendien zijn een aantal verbeteringen ingevoerd, welke de aandacht van alle directien van schouwburgen verdienen; het licht komt niet direct van lampen, maar valt door een transparent plafond; de achtergrond wordt door een soort van diorama vervangen, en is vol leven en beweging; de boomen wiegen zich in den wind en het licht wordt naar mate van den tijd van den dag sterker of zwakker, enz.; kortom, het geheele gebrekkige stelsel van decoratien vervalt en maakt plaats voor eene zamenstelling, die aan al de vereischten van een schilderachtig geheel voldoet. Het is wel waarschijnlijk dat men in Parijs het eerst van deze verbeteringen zal gebruik maken.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 15. Julij. Men verneemt dat eenige fatsoenlijke ingezetenen dezer stad, na te 's Gravenhage de gymnastische oefeningen te hebben bijgewoond, welke aldaar onder de leiding van den 1. luitenant *Smits* gehouden worden, op het denkbeeld gekomen zijn om alhier iets dergelijks daar te stellen, ten einde zich van zijnen raad en, zoo mogelijk, voor het vervolg van zijne leiding te kunnen bedienen. Alleen de kosten voor een geschikt locaal kunnen, vooral dewijl men daarmede gaarne eene zwemschool zou willen verbinden (hoedanige ook, sedert kort, te 's Gravenhage onder de genoemde leiding bestaat), de bereiking van dit doel eenigzins vertragen, maar men meent zich, vooral dewijl de nuttigheid van zwemscholen hier te Lande meer en meer wordt ingezien, met de medewerking van het Stedelijk Bestuur eenigermate te mogen vleijen.

VLISSINGEN, den 18. Julij. Onder de vermakelijkheden welke ons de kermis aanbiedt tellen wij ook het *Théâtre de Variétés* van den heer *C. P. Verplanke*. Een zeer goed repertoire, zamengesteld uit aangename en vrolijke Zangstukken, Ballet-pantomimen en de Akademische Standen, door bekwame tooneelspelers in gepast costuum uitgevoerd, beloven den bezoekers genoegelijke uren; en kunnen wij dienvolgens den ijverigen Directeur het Publiek gunstig aanbevelen.

— Om de natuur in al hare werking en levenskracht, in al de voorwerpen der schepping, welke zich onder het bereik der prismatische lichtstralen bevinden, als 't ware te bespieden, en de ligging eener plaats, in al deszelfs bedrijvigheid, met juistheid op te merken, menschen en dieren te zien leven, bewegen en handelen, behoort men de *Camera Obscura* van den heer *O. Kingsbergen*, geplaatst aan het Ruitersplein alhier, te bezoeken, en men zal verbaasd staan over de vindingrijkheid van het menschelijk vernuft! — een levend schilderstuk, eene wereld in miniatuur. Zij die genoegelijke oogenblikken, waarbij zich ook den geest verlustigd, willen genieten, begeven zich derwaarts en zullen die *Camera Obscura* niet dan hoogst voldaan verlaten.

— Eene speculative vrouw, van een geheel bijzonderen aard is in Amerika opgestaan; haar naam is *Serena Pernell*. Deze dame instituëerde eene actie bij de regtbank te Boston tegen den scheepskapitein *Lamberson*, wegens verbreking van trouwbelofte, en de regtbank veroordeelde hem ook werkelijk tot eene schadeloosstelling van 5000 dollars. Of deze som eene voldoende schadeloosstelling voor een' verloren echtgenoot is, mogen trouwlustige meisjes beslissen, *Serena Purnell* was echter met dezen ruil zeer tevreden, want zij speculeert in trouwbeloften. De scheepskapitein namelijk is reeds de derde man, wie zij door haar beminnelijk voorkomen tot trouwbelofte bewoog; naauwelijks echter heeft zij dezelve in handen, of zij verandert zoodanig van gedrag, dat de mannen gaan inzien, dat zij niet als ongelukkig met haar kunnen worden, hunne belofte terugnemen en dan gaarne eene schadeloosstelling betalen, blijde, van op eene zoo goedkoope wijze van de beminnenswaardige satan aftekomen.

Ingezonden Stukken.

Wij lazen, in het jaarlijksch verslag aan Heeren Provinciale Staten van Noord-Holland, onder het rubriek *armwezen*, de navolgende paragraaf:

» De geschillen betreffende de domicilien van onder-
» stand zijn vele en de toepassing der op dat stuk
» bestaande wetgeving ontmoet dikwijls tegenkanting.
» Met verlangen wordt dan ook uitgezien naar het
» tijdstip waarin de regering zich in staat zal bevin-
» den, nopens deze aangelegenheid, nadere verorde-
» ningen voor te dragen, daar de staat van zaken
» zoo als die tegenwoordig bestaat, zonder in groote
» ongelegenheid te geraken, niet lang kan voortduren."

Genoeg veelligt voor Heeren Provinciale Staten van Noord-Holland, maar ontoereikend voor den aandachtigen en deskundigen lezer; hij haakt aan deze zinsneden, hij weifelt en treedt in onderzoek.

Indien Z. Exc. de Gouverneur van Noord-Holland op het oog had, met het bovenstaande gedeelte van het verslag, de schrijvers en spreker ter hulpe te komen, die meermalen ten onregte de wet van November 1818 (a) aanvielen en haar met de zwartste tinten afmaalden; indien Z. Exc. dezen eene autoriteit tot

steun wilde verschaffen om de wet niet vrucht te bestoken, dan heeft Z. Exc. met het gebezigde middel, inderdaad eene zeer gelukkige keus gedaan: een jaarlijksch verslag aan Nederlands voornaamst gewest, bezit geloof en authoriteit in alle deszelfs hoofd- en onderdeelen, en het zou de koenheid zelve moeten zijn welke de echtheid van zulk een berigt zou durven in twijfel trekken.

Heeft Z. Exc. evenwel ten doel gehad zijnen Staten naakte, zuivere waarheid kenbaar te maken, dan zien wij een getuige tegen hem optreden, die wel verre van *ja* en *amen* op het berigt te zeggen, er veel op aan te merken en af te dingen heeft: *deze* getuige is het ***Provinciaal blad van Zuid-Holland.***

Een der hoofdvereischten van dat Provinciaal blad, door den achtenswaardigen van Gansewinkel bestuurd, welks vermoedelijke ambts-nederlegging wij met leedzijn vernemen, bestaat in de mededeeling aller besluiten, beschikkingen en andere stukken, betrekking hebbende tot algemeen, inwendig- en gewestelijk bestuur; tot zulk eene cathegorie behoorde doorloopend, de mededeeling van Z. M. beslissing *der geschillen van onderstands-domicilie*; men doorloope slechts den bladwijzer van ieder jaargang om van de waarheid overtuigd te zijn.

De laatste, soortgelijke mededeeling dagteekent 21. Februarij 1841; ten gevolge waarvan, sedert bijna derde halfjaar, geene verschillen zijn beslecht; zoo ja, dan ware het kabinet des Konings niet in gebreke gebleven dezelve ter kennisse der belanghebbenden te brengen, en het zou geen stilzwijgen hebben in acht genomen dat raadselachtig en met stijl of gewoonte niet overeen te brengen is.

Uit de verzekering van Z. Exc. den Gouverneur » dat de geschillen van het onderstands-domicilie zijn » vele" en de achterhoudendheid van het Koninklijke kabinet, zoude men al ligtelijk kunnen opmaken: of dat bij het evengemelde kabinet, bij Binnenlandsche Zaken en andere bestuurs-collegien, de rekesten wegens gerezene geschillen bijna derdehalf jaar zijn opgehoopt, iets hetwelk bij de zwoegende vlijt der bureaux en de *orakelmatige* behandeling van zaken niet wel denkbaar is; of dat de geschilpunten, *tijdens de laatstverloopene maanden*, zoo ontzaggelijk zijn opgekruid; of, het geen wel het allerouwaarschijnlijkst zal zijn, dat Z. Exc. uit geene echte bronnen heeft geput. Veelligt ligt de waarheid wel hier of daar in het midden.

Zonder nadere toelichting blijft dus het beweerde, dat bij eene regtbank die sedert 21. Februarij 1841 geen enkel gewijsde veropenlijkte, » de geschils-punten zijn vele" beneveld en ingekleed en zeer moeijelijk te bevatten voor ongemakkelijke begrippen, welke doorgaans vertogen en daadzaken in geschiedkundig verband trachten te brengen.

Na de klagten over het legio verschillen van het onderstands-domicilie, behaagt het Z. Exc. onmiddelijk te laten volgen: » dat de toepassing der op dat stuk » bestaande wetgeving dikwijls tegenkanting ontmoet;" dat heet, in allen eerbied gezegd, de arme wet van 1818 met de volle laag eens driedekkers ten gronde boren! Waartoe leiden de twee aangehaalde zinsneden met betrekking tot de *wet* of de *wetgeving op het stuk van het onderstands-domicilie*? tot niets dan tot de quasi overtuiging: dat de *wetgeving* honderd duizend verschillen doet ontstaan, dat hare *toepassing tegenkanting* ontmoet, dat zij derhalve wanorde, moeijelijkheden, verwarring en botsing veroorzaakt; en eindelijk, dat zij schadelijk en verderflijk in beginsel, gevolgen en uitvoering zijnde, derhalve behoorde afgeschaft en door andere bepalingen vervangen te worden; op deze wijze heeft men meermalen *gekaveld*, doch altijd zonder schijn van reden en gezond verstand.

Het Provinciaal blad van Zuid-Holland, de gewestelijke Moniteur, gewaagt in derdehalf jaar, *van* geene enkele geschils-vereffening; wanneer men nu eens het denkbeeld *wil* omhelzen, dat juist dat stilzwijgen het onmiskenbaar teeken van onderlinge rust en vrede aanduidt, dan zouden de honderd duizend kwestien en de tegenstand der uitspraken veelligt tot de verslagen van vroegere jaren terug te brengen zijn; die grieven *konden* wel abusivelijk in het *tegenwoordig* berigt zijn overgenomen; abuizen zijn menschelijk en onfeilbaar is heden ten dage niemand.

Het is in allen gevalle niet vleijend Mijnheer de Gouverneur, als commissaris des Konings, in een verslag aan uw gewestelijk bestuur, zoo maar goed rond goed Zeeuwsch, en ten aanhoore van geheel het binnen- en buitenland te verklaren: » dat de toepassing eener *wetgeving*, bij uwe onderhoorigen, tegenwerking ondervindt;" weet gij wel Excellentie dat zulk een aveu als eene bijtende parodie kan worden beschouwd op de orde, de ondergeschiktheid, de vaderlandsliefde, de eendragt, de stille onderwerping, het bedaarde vertrouwen, het rekkelijk geduld, de eerbied voor de overheid, en nog zoo vele andere schitterende deugden en eigenschappen, wezenlijke paarlen aan onze volks-kroon, die het nationaal karakter van Nederland, in de oogen des vreemdelings, versieren en verheffen? De Nederlander zou zich aan tegenkanting, aan verguizing der wetten schuldig maken! De voorstanders der armen, het edelste deel des volks, zou dat door zulk eene laakbare en misdadige tegenstreving besmet of aangestoken zijn! zij zouden zich tegen op *wetten steunende* besluiten des Konings durven verzetten en, door eene bijna oproerige tegenkanting, de toepassing derzelven verlammen! het kan waar zijn, maar wij mogen er het zegel der vereeniging niet aan hechten.

En gesteld er bevond zich binnen de Provincie Noord-Holland het een of ander armbestuur hetwelk instinctmatig geneigd tot kibbelen, bedillen, vitten en wat dies meer zij; gesteld dat hier of daar een soort van rekwestrerend collegie zich gestadig er op toelegde om anderen het administratieve leven te vergallen; gesteld en bestond in Noord-Holland eene hooggeborste, armenbeheerende lastigheid die er eene instelt in den kring van stedelijke regeringen, ministeriëele departementen etc. als hanen met opgezette kammen, in een eeuwigdurend strijdperk te treden, om hetzelve doorgaans met bebloede koppen te verlaten en de victorieuze partij achter zich *Koning* te hooren kraaijen, dan behoorde men zulke vriendelijke heeren toom en gebit aan te leggen en hun de eer niet te gunnen, in een provinciaal verslag, op hunne eindelooze haarkloverijen toe- of zinspelingen te maken.

Wijders zegt Z. Exc. » dat met verlangen wordt » te gemoet gezien, naar het tijdstip waarin de rege» ring zich in staat zal bevinden, nopens deze aan» gelegenheid, nadere verordeningen voor te dragen."

Zeldzaam, zeer zeldzaam voorwaar, een magistraat van zulk een verheven rang als de heer van Ewijck, als ware het met nedergebukt hoofd, hangende armen en aan eene volslagene moedeloosheid ten prooi, *eerst* de bekentenis te hooren afleggen: *dat er vele geschillen bestaan, dat de toepassing der wetgeving tegenkanting ontmoet*, en onmiddelijk daarop het *vroom verlangen* te laten volgen, dat wij zoo even letterlijk onder de oogen des lezers bragten.

Bestaan er in het zalige Nederland dan volstrekt geene andere, geene meer belangrijke wetten en verordeningen dan die op het domicilie van onderstand weswege zich, sedert onheugelijken tijd, de geest des *verschils* met vuur en leven heeft geopenbaard? Zijn er niet een overgroot getal instellingen in vigeur, waartegen de kernvolste vertogen dagelijks *verzet* aanteekenen en waaromtrent, doch helaas vruchteloos, met *reikhalzend verlangen*, de voordragt van nadere verordeningen wordt te gemoet gezien? Wedijveren niet onophoudelijk de welmeenenden, de ervarenen in den lande om, op bijna meetkundige gronden, te bewijzen, *dat de staat van zaken zoo als die tegenwoordig bestaat, zonder in groote ongelegenheden te geraken*, niet lang kan voortduren?

Je maintiendrai is de voortdurende leus der stedelijke en gewestelijke overheid, stiptheid en gestrengheid hare rigtsnoeren; zelden of ooit ademt zij verlangen naar redres of verandering ten goede, of brengt zij zulk een verlangen voor den troon des Konings uit. Wij willen hier in geene specialiteiten treden maar om alleen de vraag vooroplooven: of het er niet voor te houden is; dat de wederbenoeming van van Bleiswijk en van Akerlaken tot representanten van het vrije Nederlandsche volk, over het algemeen ongevallig en aan velen een doorn in de oogen zal zijn? en evenwel hebben Provinciale Staten van Noord-Holland, trotsch de openbare meening en den tegenzin, de afkeer der natie, deze wederbenoeming uitgebragt! was de stof *binnen het geheele gewest* dan te eenemaal uitgeput?

De wetgeving op het onderstands-domicilie schijnt hier dan wel eene zwaarwigtige voorkeur toe te komen, om de gedweeheid te billijken door den Heer Gouverneur, voor de door haar ontmoete tegenkanting betoond en het verlangen hetwelk hij voor hare intrekking gelieft uit te boezemen. Wij voor ons hebben deze wetgeving nimmer van eene zoo hoogstnadeelige zijde leeren kennen; wij houden haar voor goed, menschlievend en doeltreffend, en vermoeden met regt dat de hooge regering in deze niets te verrigten hebbe, dan wet en uitvloeisels tot *één* zamenstel te brengen, en langs dien weg in eene behoefte te voorzien die zich meer hersenschimmig dan wezenlijk en minder dringend en belangrijk dan veel omvattend en noodzakelijk toont, dan menigeen en van tijd tot tijd wel heeft getracht zulks te doen voorkomen.

Wij gaan het overdrevene slot der paragraaf in stilzwijgen voorbij en wel uit hoofde dat de *groote* ongelegenheden welke *de staat* van zaken zoo als die tegenwoordig *bestaat* zou kunnen baren, zich maar niet aan onzen geest willen voordoen. Wij *vreezen* wel voor het lot van het geheele provinciale verslag indien ook het overige deel van hetzelve den toets der analijse ondergaat, maar wij vreezen in geene deele de schrikverwekkende toekomst die Z. E. mijnheer van Ewijck van de wet op het onderstands-domicilie voorspelt.

Stephaut.

(1) Eene wet op het domicilie van onderstand, met geene *armen-wet* te verwarren.

Advertentien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18. Julij. Sedert den 16. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Oscar, A. Bohlen, Udewalle, lijnzaad; Diana, S. 47 Gren, Hull, manufacturen, Sophie Christine, A. Newjahr, Riga, hennipzaad; Jefferson, R. Masor, Jamestown, tabak.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Anngina, A. D. Pott, Bremen, Gesina Catharina, G. Mooi, Avontuur, Angeline, M. Meinders, Oostzee, alle ballast.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.